

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJA LUCI
Broj: 11 0 U 039763 25 U
Dana, 27.11.2025. godine

Okružni sud u Banjaluci po sudiji pojedincu Miri Došenović, uz učešće zapisničara Marije Uletilović, u upravnom sporu po tužbama tužilaca Udruženja „Centar za životnu sredinu“ iz Banjaluke, ulica Miše Stupara broj 5, zastupanog po zakonskom zastupniku (potpredsjedniku) J. J. opštine Šipovo, Trg patrijarha srpskog Pavla br. 1., zastupane po zakonskom zastupniku (načelniku) Milanu Kovaču i Fondacije Atelje za društvene promjene-AKT, zastupane po zakonskoj zastupnici (direktorici) L. K, ulica Štrosmajerova broj 4, Sarajevo (u daljem tekstu: tužioci), protiv rješenja broj: 15.4.1-96-102/24 od 21.08.2025. godine, Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Banjaluka, Trg Republike Srpske broj 1 (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu izdavanja ekološke dozvole, dana 27.11.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužbe se uvažavaju i osporeni akt poništava.

Tuženi se obavezuje da tužiocima Udruženju „Centar za životnu sredinu“ iz Banjaluke i Fondaciji Atelje za društvene promjene-AKT iz Sarajeva, na ime troškova upravnog spora isplati iznose od po 200,00 KM, u roku od 30 dana računajući od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Zahtjev tužiteljice opštine Šipovo za naknadu troškova upravnog spora se odbija, kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporenim aktom je odgovornom licu „Prirodna energija” d.o.o. Šipovo, data ekološka dozvola za izgradnju MHE „Jovići” na rijeci Plavi, Šipovo, na zemljištu označenom kao k.č. br. 618 k.o. [...], opština Šipovo, instalisane snage 0,6 MW, za pogone i postrojenja koji su navedeni u dispozitivu ovog rješenja, uz obavezu odgovornog lica Prirodna energija d.o.o. Šipovo da ispuni osnovne obaveze zaštite životne sredine, preduzme mjere zaštite vazduha i mjere zaštite od buke, u toku eksploatacije preduzima određene mjere u smislu održavanja pod zelenilom slobodne površine na lokaciji, preduzima mjere zaštite emisija u vode, zaštite zemljišta, mjere upravljanom otpadom, mjere zaštite pejzaža i ekosistema, mjere održavanja uljnih jama, mjere zaštite ihtiofaune, mjere zaštite zdravlja ljudi, mjere u incidentnim situacijama, mjere u slučaju prestanka rada postrojenja i nakon zatvaranja postrojenja, kao i druge mjere i izvršava obaveze propisane dispozitivom ovog rješenja.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac Udruženje „Centar za životnu sredinu“ iz Banjaluke (u daljem tekstu: prvotužilac), osporava pravilnost i zakonitost donesenog akta zbog razloga propisanih članom 10. tačke 2. 4., i 5. Zakona o upravnim sporovima. Navodi sadržaj osporenog akta, ističući da je isti donijet u izvršenju presude ovog suda, broj: 11 0 U 038555 25 U od 23.07.2025. godine, ukazujući da je u navedenoj presudi sud potvrdio nedostatke ranije osporavanog rješenja od 19.03.2025. godine, jasno definišući da okolnost da su u konkretnom slučaju izvršena indikativna mjerenja buke i analize vode na lokaciji buduće MHE „Jovići” i da su svi analizirani parametri u dozvoljenim graničnim vrijednostima, ne oslobađa zainteresovano lice obaveze izrade

Projekta remedijacije i rekultivacije, a vodeći se instrukcijama iz navedene presude, tuženi da je prihvatio stručnu uputu ovlaštenog pravnog lica da se u dispozitivu osporavanog akta propišu mjere u slučaju prestanka rada postrojenja i nakon zatvaranja postrojenja, na koji način nije postupio po instrukcijama suda, već upravo suprotno, da se prihvati stručna uputa ovlaštenog pravnog lica da se u dispozitivu osporavanog rješenja propišu mjere, a da je prema uputama iz presude suda tuženi imao obavezu da naloži zainteresovanom licu izradu neophodnog Plana remedijacije i rekultivacije i u tom smislu organizuje i javni uvid, kako su to propisale odredbe Zakona o zaštiti životnu sredine kada je u pitanju učešće javnosti u postupku izdavanja ekološke dozvole. Pojašnjava da ukoliko je tuženi smatrao da u ovom postupku izdavanja Ekološke dozvole nije potrebna izrada Plana remedijacije i rekultivacije, isti da je imao obavezu da na to i ukaže zainteresovanom licu prilikom pokretanja zahtjeva za izdavanje Ekološke dozvole, a da je postupajući na način kao u konkretnom slučaju sebe doveo u situaciji da Plan remedijacije i rekultivacije nije izrađen u prvobitno osporavanom rješenju, da nije postupio po uputama suda iz presude i da nije samovoljno odlučio o potrebi navedenog plana, a da je u osporavanom rješenju naveo određene mjere, koje nemaju karakter Plana remedijacije i rekultivacije. Obzirom da tuženi nije postupio po uputama suda iz navedene presude na način da je naložio zainteresovanom licu izradu Plana remedijacije i rekultivacije, to da je rješavajući po slobodnoj ocjeni prekoračio granice ovlašćenja data zakonom i odlučio suprotno datom ovlašćenju prema članu 10. tačka 5) Zakona o upravnim sporovima. Kako tuženi nije naložio zainteresovanom licu izradu Plana remedijacije i rekultivacije, tako da navedeni Plan nije sastavni dio dokaza koji se predaju uz zahtjev za izdavanje Ekološke dozvole, to da osporeni akt sadrži nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti i nedostatke koji ga čine ništavim, pa da shodno tome nije ni organizovan javni uvid u Plan remedijacije i rekultivacije, čime je prekršen član 16v. i član 88. Zakona o zaštiti životne sredine, te je postupljeno suprotno odredbi člana 50. i 51. Zakona o upravnim sporovima, obzirom da nije postupljeno prema uputama suda. Iz svih navedenih razloga predlaže da se tužba uvaži, osporeni akt poništi i predmet vrati na ponovno raspravljanje i odlučivanje, što uključuje i ponovno organizovanje javnog uvida u odnosu na uočene nedostatke, a tuženom naloži da mu nadoknadi troškove upravnog spora, koji se odnose na troškove sudske takse na tužbu i presudu.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac opština Šipovo (u daljem tekstu: drugotužilac), osporava pravilnost i zakonitost donesenog akta zbog razloga propisanih članom 10. tačke 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima. Navodi sadržaj osporenog akta, ističući da isti nije pravilan i zakonit. Dalje, navodi da su tačkom 3.2.6., strana 7. spornog rješenja definisane mjere zaštite pejzaža i ekosistema, gdje se između ostalog navodi, „da se nakon završetka građevinskih radova obavezno sprovode mjere rekultivacije i sanacije terena (poslednji navod), tačkom 3.2.11., strana 9. rješenja definisane mjere u slučaju prestanka rada postrojenja i nakon zatvaranja postrojenja, a potom iznosi sadržaj odredbe člana 16a. Zakona o zaštiti životne sredine i ukazuje na sadržaj presude ovog suda broj: 11 0 U 038555 25 U od 23.7.2025. godine, u kojoj je na strani 30. utvrđena obaveza izrade Projekta remedijacije i rekultivacije, zainteresovanom licu „Prirodna energija“, d.o.o. Šipovo, bez obzira na izvršena indikativna mjerenja buke i analize vode na lokaciji buduće MHE „Jovići“, zaključujući da iz svega navedenog proizilazi da je tuženi ne uvažavajući presudu ovog suda u ponovnom postupku, suprotno članu 51. Zakona o upravnim sporovima donio rješenje protivno pravnom shvatanju i primjedbama suda u pogledu postupka. Pored navedenog, tuženi u osporenom aktu (strana 31 presude) da nije uvažio ni navode suda koji se odnose utvrđeni javni interes za izgradnju MHE „Jovići“, kršeći član 51. Zakona o upravnim sporovima. Dalje, ističe da sama činjenica da zakoni Republike Srpske dopuštaju gradnju hidroenergetskih objekata, uključujući i mini hidroelektrane, ne znači da je svaki pojedinačni projekat od javnog interesa, jer se javnim interesom smatra korist šire društvene zajednice, a ne privatni interes investitora. Ukazuje da se tuženi poziva na stranu 372. Izmjena i dopuna Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, tabelu br. 44. Spisak MHE za koje postoji interes za gradnju, gdje je pod rednim brojem 13, na području opštine Šipovo, na rijeci Plivi predviđena izgradnja MHE „Jovići“, snage 0,6 MW, kojom prilikom zaboravlja da je u istim Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine navedeno da pod režim zabrane građenja treba staviti, između ostalog i rijeku Plivu kod Šipova, kao i da je planirano da se ta ista rijeka Pliva stavi pod zaštitu u kategoriji V „zaštićeni

prirodni pejzaž” po IUCN klasifikaciji, a izgradnja MHE „Jovići“ da ne donosi nikakvu konkretnu korist lokalnoj zajednici na čijoj teritoriji se planira izgradnja, čak naprotiv, lokalno stanovništvo kao i skupština opštine da su jasno iskazali protivljenje gradnji MHE „Jovići“, jer se time trajno narušava prirodni resurs koji ima prije svega ekološki i turistički značaj za stanovnike opštine. Pojašnjava da se pojam javnog interesa definiše kao korist ili dobrobit koju ostvaruju ili svi građani, većina građana ili veliki dio građana određene grupe u zajednici, što ovdje nije slučaj, jer zainteresovano lice „Prirodna energija”, d.o.o. Šipovo, nije utvrdilo, dokazalo, a na koncu ni činjenično obrazložilo postojanje javnog interesa, što obrazloženje pobijanog rješenje čini suprotnim članu 197. Zakona o opštem upravnom postupku. Tuženi da se u osporenom aktu nije izjasnio na činjenicu da je Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, planirano da se rijeka Pliva stavi pod zaštitu u kategoriji V „zaštićeni prirodni pejzaž” po IUCN klasifikaciji, niti je činjenično obrazložio iako se formalno izjasnio na dio iz Izmjena i dopuna Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, koje se, između ostalog, odnose na činjenice da pod režim zabrane građenja treba staviti i rijeku Plivu kod Šipova, izuzimajući hidrotehničke objekte koji su od vitalnog značaja za Republiku Srpsku. Navodi da je Strategijom integralnog upravljanja vodama Republike Srpske 2015-2024., na strani 110. navedeno da izuzimajući hidrotehničke objekte koji su od vitalnog značaja za Republiku Srpsku, pod režim zabrane građenja treba staviti Janjske Otoke, na rijeci Janj i rijeku Plivu kod Šipova, a predmet sporne ekološke dozvole da nije hidrotehnički objekat od vitalnog značaja za Republiku Srpsku. Dalje, ističe da se na strani 22. i 37. osporenog akta netačno navodi da izgrađeni bazen i Ada Sokočnica, koji se neposredno nalaze uz lokaciju planirane MHE Jovići, nisu na mapi turističkih destinacija opštine Šipovo, što ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, jer je na zvaničnoj stranici turističke organizacije opštine Šipovo u domenu „Šta posjetiti“, jasno vidljivo da su i bazen i Ada Sokočnica nezaobilazni lokaliteti koji se nude kako lokalnom stanovništvu, tako i turistima tokom njihovog boravka u opštini Šipovo, na kojim lokacijama se svake godine održavaju aktivnosti od značaja za turističku promociju ove opštine. Mada tuženi u tački 6. strana 17. i 40. osporenog akta navodi da sastavni dio rješenja čine dokazi uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole izrađeni od ovlaštenog pravnog lica „Radis” d.o.o. Istočno Novo Sarajevo i dopuna dokaza uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole, broj: 1 107-10/24 iz oktobra 2024, koji su izrađeni od „Radis” d.o.o. Istočno Novo Sarajevo, isti da nikad nisu dostavljeni tužiocu kao sastavni dio osporenog akta. Ističe da tuženi u obrazloženju rješenja navodi da je 07.03.2025. godine, kompletirana dokumentacija odgovornog lica „Prirodna energija” d.o.o. Šipovo, a rješenje o vodnoj saglasnosti JU „Vode Srpske” Bijeljina od 19.02.2025. godine u navedeno vrijeme da nije bilo konačno, ni pravosnažno, koje je opština zaprimila tek 31.03.2025. godine i na koje je izjavljena žalba, o kojoj žalbi nije odlučeno više od pet mjeseci, zbog čega je osporeni akt nepravilan i nezakonit. Nadalje, navodi za predmetnu lokaciju na kojoj se planira građenje elektroenergetskog objekta MHE „Jovići”, odnosno na parceli k.č. br. 618, k.o. [...], nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi, jer je predmetna parcela u zvaničnim evidencijama katastarskih podataka Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područne jedinice Šipovo upisana kao privatno vlasništvo, tačnije vlasnik je „Pliva Trade”, d.o.o. Šipovo. Isto tako u projektnoj dokumentaciji investitora, kao ni u dostavljenim dokazima predmetne MHE, da nije uzeta u obzir udaljenost postojeće MHE Glavice, koja je već opteretila rijeku Plivu, niti je uzet u obzir kumulativni efekat koje bi obe MHE imale na rijeku, okolinu, susjedne parcele, poljoprivredna zemljišta i ekosistem, s obzirom na neposrednu blizinu Glavice i planirane MHE Jovići. Dalje, navodi da je Republički zavod za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog nasljeđa stručnim mišljenjem o prethodnoj procjeni uticaja na životnu sredinu za projekat izgradnje MHE „Jovići” na rijeci Plivi Šipovo od 10.07.2023. godine, utvrdio da je područje oko vodotoka i sam vodotok rijeke Plive naseljen mnogim zaštićenim vrstama prema Uredbi o strogo zaštićenim i zaštićenim vrstama, te da je rijeka Pliva stanište strogo zaštićenim vrstama mladice, u kom stručnom mišljenju je u zadnjem stavu navedeno „Uvažavajući činjenicu da je dodijeljena koncesija i ukoliko ministarstvo da pozitivan stav za izgradnju male hidroelektrane, Zavod da će uraditi redefinisane prijedloga granice područja planiranog za zaštitu”, što bi značilo da se granice zaštićenih područja mogu mijenjati u skladu sa interesima pojedinaca, a ne u cilju zaštite prirodnog bogatstva. Ističe da hidroelektrane mijenjaju prirodna staništa slatkovodnih vrsta u područjima na kojima se nalaze, mijenjaju

koncentraciju hranjivih tvari, temperaturu vode i tok rijeke, nizvodni tok rijeke da trpi gubitak vode i opterećenja muljem, smanjujući kvalitet vode, što direktno dovodi do štete autohtonim biljkama i vrstama riba. Poziva se na član 8. Zakona o vodama Republike Srpske, iznoseći njegov sadržaj, pa kako se rijeka Pliva prema Odluci o utvrđivanju voda prvog reda, ubraja u površinske vode prvog reda (pod tačkom 5. Sliv rijeke Vrbas: Vrbas, Crna rijeka, Janj, Jošavka, Krupa, Kupreška rijeka, Osorna, Pliva, Povelich, Svrakova, Turjanica, Ugar, Vaganac, Vrbanja), a na osnovu kriterijuma: položaja vodotoka u odnosu na državnu granicu, entitetsku liniju razgraničenja, veličine i karakteristike sliva, režima i karakteristika vodotoka iz aspekta korišćenja voda, zaštite voda i zaštite od štetnog dejstva voda, a prema značaju koje imaju u pogledu korišćenja voda, zaštite voda i zaštite od štetnog djelovanja voda, te da u svojoj dužini toka od 33 km i površinom sliva od 768 km², predstavlja jednu od tri sedronosne rijeke u Bosni i Hercegovini, čija bi destrukcija imala nepopravljive i trajne posljedice, te da su vode i ekosistemi koji su zavisni o vodama među najvažnijim ali i najosjetljivijim prirodnim resursima, to da je i iz tog razloga tuženi bio u obavezi rješenjem naložiti sprovođenje procjene uticaja na životnu sredinu i pribaviti studiju uticaja na životnu sredinu. Navodi i to da se tuženi potpuno ogлуšio na stav opštine Šipovo zauzet na sjednici skupštine opštine dana 3.9.2024. godine, kojim je usvojeno „Mišljenje koje se odnosi na zahtjev za izdavanje ekološke dozvole firmi „Prirodna energija” d.o.o. Šipovo za izgradnju MHE „Jovići” na rijeci Plivi, a kojim je jasno utvrđeno da je SO Šipovo protiv izgradnje MHE „Jovići”, uz navođenje činjenica i argumenata sa osvrtnom na Odluku SO Šipovo od 8.4.2022. godine o zabrani izgradnje MHE i ekonomske eksploatacije izvorišta, voda i rijeka na području opštine Šipovo. Iz svih navedenih razloga predlaže da se tužba uvaži, osporeni akt poništi i donese presuda kojom se obustavlja postupak do okončanja postupka rješavanja imovinsko-pravnih odnosa ili do okončanja postupka po žalbi izjavljenoj na rješenje o vodnoj saglasnosti od 19.2.2025. godine ili da tužbu uvaži, osporeni akt poništi i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac Fondacija Atelje za društvene promjene-ACT (u daljem tekstu: trećetužilac), osporava pravilnost i zakonitost donesenog akta zbog razloga propisanih članom 10. tačke 1., 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima. Navodi sadržaj osporenog akta, iznoseći slijed postupka pred organima uprave, te ističući da je povodom postupka pokrenutog po zahtjevu odgovornog lica „Prirodna energija” d.o.o. Šipovo za izdavanje ekološke dozvole za izgradnju MHE „Jovići” na rijeci Plivi, Šipovo, na zemljištu označenom kao k.č. br. 618 k.o. [...], opština Šipovo, instalisane snage 0,6 MW, tuženi donio rješenje dana 19.03.2025. godine, kojim je data ekološka dozvola odgovornom za izgradnju MHE „Jovići” na rijeci Plivi, Šipovo, protiv kog rješenja su tužbe podnijeli tužioci Udruženje „Centar za životnu sredinu” iz Banjaluke, K. K, Fondacija „Atelje za društvene promjene-AKT Sarajevo”, opština Šipovo i Inicijalni odbor „Ne damo Plivu i Janj” iz Šipova i u upravnom spor koji se vodio kod ovog suda pod brojem: 11 0 U 038555 25 U, presudom suda od 23.07.2025. godine, poništeno rješenje tuženog od 19.03.2025. godine i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak i odlučivanje, ali da tuženi u ponovnom postupku nije postupio po primjedbama i pravnom shvatanju iz navedene presude ovog suda. Dalje, ukazuje da je rješenjem tuženog od 17.04.2024. godine odlučeno da nosilac projekta „Prirodna energija” d.o.o. Šipovo nije dužan sprovoditi procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribavljati Studiju uticaja na životnu sredinu za predmetni projekat, a da je jedna od ključnih primjedbi u postupku prethodne procjene uticaja na životnu sredinu za izgradnju MHE „Jovići” bila kumulativni efekat koji će ova MHE imati sa već izgrađenom MHE „Glavica”, pa da je tuženi u rješenju od 17.04.2024. godine naveo da je nosilac projekta dužan u dokazima uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole obrazložiti i kumulativni efekat sa projektima u okolini, koji kumulativni efekat nije razmotren, niti obrazložen u dokazima koji su priloženi uz zahtjev nosioca projekta, zbog čega činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno, a tuženi da nije pružio niti jedan dokaz kojim bi potkrijepio tačnost navoda da će kumulativni uticaj sa MHE Glavica biti neznatan, pa da u osporenom aktu nedostaje detaljno i jasno obrazloženje kako je i na osnovu čega utvrđeno da će kumulativni uticaj biti neznatan. Navodi da isto tako prilikom donošenja osporenog akta tuženi nije uzeo u obzir da je u međuvremenu opština Šipovo donijela rješenje dana 15.04.2025. godine kojim se izdaje građevinska dozvola za MHE „Kužo 1”, na rijeci Plivi u opštini Šipovo, čime je propustio da potpuno i pravilno utvrdi sve činjenice i okolnosti koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, pogotovo što je

na istoj rijeci već izgrađena jedna MHE, kao i da su u toku aktivnosti koje su vezane za inicijativu proglašenja zaštićenog područja „Rijeka Pliva, rijeka Janj sa rezervatom Janjske otoke”, na području opština Šipovo, Kupres i Jezero, te da u skladu sa članom 61. stav 11. Zakona o zaštiti prirode, do proglašenja područja zaštićenim stanje prirodnog područja ne smije biti pogoršano. Ukazuje da mada je izgradnja MHE „Jovići” planirana Izmjenama i dopuna Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, da je bitno napomenuti da se ova MHE nalazi u tabeli broj 44. Spisak MHE za koje postoji interes za gradnju, a u samim Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine da se navodi: „Sve HE/MHE snage ispod 5 MW će se tretirati prostorno-planskom dokumentacijom nižeg reda, a pošto izgradnja MHE „Jovići” nije planirana Prostornim planom opštine Šipovo, što je obaveza kod svih MHE ispod 5 MW, to da ne postoji adekvatno prostorno-plansko uporište za gradnju predmetnog postrojenja, pogotovo kod činjenice da za izgradnju ove MHE nije utvrđeno postojanje javnog interesa. Navodi da prema izvještaju o radu Državne regulatorne komisije za električnu energiju u 2024. godini u pogonu su bile 123 MHE, koje su proizvele samo 2,15% od ukupno proizvedene električne energije, pa s obzirom na minimalnu količinu električne energije koju proizvode male hidroelektrane, kao i zbog činjenice da one zapošljavaju minimalno radnika (1-2 radnika), to da nije slučajno da je Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske određeno da sve MHE manje snage od 5 MW budu tretirane prostornom-planskom dokumentacijom nižeg reda, a sve kako bi se lokalne zajednice mogle izjasniti da li je izgradnja u njihovom interesu, jer je sasvim jasno da ovakvi objekti nemaju nikakvu značajniju stratešku ulogu u vodoprivrednom smislu. Sami rezultati upravnog postupka, kroz uključivanje velikog broja udruženja, pojedinaca i lokalne vlasti da nesporno ukazuju da se javnost, na koju će projekat imati neposredan uticaj, protivi istom. Tuženi da donošenjem pobijanog akta očigledno postupa suprotno članu 6. Zakona o opštem upravnom postupku, jer ne vodi računa da ostvarivanje prava investitora ne bude na štetu prava drugih lica, niti u suprotnosti sa javnim interesom. Realizacija ovog projekta na rijeci Plivi, kumulativno sa drugim projektima da može negativno uticati na razvoj profitabilnog seoskog i ekološkog turizma na nivou porodičnog posla, koji je najbolji način za demografsku i ekonomsku obnovu opštine Šipovo. U obrazloženju osporenog akta da se navodi da se javni interes u ovom slučaju, ogleda u: proizvodnji „zelene energije” iz domaćih izvora, smanjenju emisije CO₂, lokalnim ekonomskim koristima (naknade lokalnoj zajednici), infrastrukturnom razvoju bez narušavanja ekosistema, pa da ukoliko se uzme u obzir Izvještaj DERK-a o proizvodnji električne energije u MHE, kao i činjenica da su naknade od MHE vrlo niske, najčešće 3% koncesione naknade od ukupnog prihoda ostvarenog proizvodnjom električne energije, to da se može zaključiti da tuženi promoviše i sprovodi u praksu rješenja koja u osnovi ne smanjuju problem, već ga multipliciraju kroz druge uticaje. U obrazloženju osporenog akta tuženi da navodi da je ocijenio da Izmjenama i dopunama prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine nije izričito zabranjena izgradnja MHE na rijeci Plivi kod Šipova, već da se određeni dijelovi (npr. „Janjski otoci”) predlažu za područja posebnog režima zaštite, što ne znači automatsku zabranu građenja, već potrebu za dodatnim procjenama i prethodnim mišljenjima nadležnih institucija, ali da se na stranici 103. Izmjena i dopuna Prostornog plana Republike Srpske navodi da kada je riječ o rijekama Sutjeska, Pliva, Ugar, Bistrica uzvodno do Miljevine, eventualnoj odluci o izgradnji novih malih hidro-elektrana da treba pristupiti sa izuzetnom pažnjom, radi očuvanja prirodnih vrijednosti, odnosno uz saglasnost i kontrolu nadležne službe zaštite prirode, a na područjima koja su predložena za zaštitu kao prirodna dobra, izgradnja, uređenje i korišćenje do donošenja odluke o zaštiti da se može vršiti samo na osnovu odgovarajućih planova i na osnovu prethodno izvršene valorizacije prirodnih vrijednosti i analize uticaja na životnu sredinu. Ističe da o važnosti postupanja u skladu sa načelom predostrožnosti najbolje ukazuje rješenje tuženog od 2.7.2025. godine (strana 6), u kojem je sadržano mišljenje Republičkog zavoda za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog nasljeđa, a u kojem se navodi da je gornji tok rijeke Usore planiran za zaštitu u kategoriji „zaštićeni prirodni predio“ (kao i rijeka Pliva), izgubio karakteristike očuvane prirode, odnosno ekosistema koje treba zaštititi jer su na njemu izgrađene tri MHE (MHE „Velika Jasenica”, MHE „Žeželja” i MHE „Studena”). U istom rješenju da je sadržano i mišljenje Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite u kojem je navedeno da MHE ima indirektan uticaj na stanovništvo koje se nalazi nizvodno, jer ima ekološki minimum svega 10% od ukupnog protoka vode, dok preostalih 90%

koristi HE, a ovakav kapacitet ove planinske rijeke da dovodi do urušavanja riječnog korita u sušnom periodu i negativno utiče na floru i faunu zaštićenog područja Velike Usore, kod koje je prirodni pejzaš i priroda okarakterisan V kategorijom IUCN klasifikacije i planira se zaštita. Pored navedenog, tuženi da nije pružio niti jedan dokaz da projekat sam i kumulativno sa drugim izgrađenim i planiranim projektima, neće dovesti do značajnih uticaja na životnu sredinu. Imajući sve prethodno navedeno u vidu, predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, a tuženi obaveže da mu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 200,00 KM.

Tuženi je na traženje suda dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovore na tužbe, u kojima osporava navode svih tužbi u cijelosti, iznoseći slijed postupka koji je prethodio donošenju osporenog akta, koji akt je donijet u izvršenju presude ovog suda broj: 11 0 U 038555 25 U od 23.7.2025. godine, uz uvažavanje primjedbi i sugestija suda iz navedene presude. U ponovnom postupku da se izjasnio na sve primjedbe koje su istaknute prije izdavanja ekološke dozvole, primjedbe vezane za kumulativni uticaj, za nepoštivanje Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine i izmjena i dopuna ovog plana, te primjedbe da nije izrađen projekat remedijacije i rekultivacije, povodom koje primjedbe je na osnovu Izjašnjenja pravnog lica „Radis“ d.o.o Istočno Novo Sarajevo, zaključio da se u ovoj pravnoj stvari ne radi o slučaju u kojem Zakon o zaštiti životne sredine nalaže izradu predmetnog projekta, a što je konstatovao u osporenom aktu. Osporavajući i ostale navode iz tužbi, predlaže da se iste odbiju kao neosnovane.

Prirodna energija d.o.o. Šipovo, iz Šipova (u daljem tekstu: zainteresovano lice) nije dostavio pismene odgovore na tužbe.

Ispitujući zakonitost osporenog upravnog akta u skladu sa odredbom iz člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), a nakon što je razmotrio spise predmeta ove upravne stvari i odgovore na tužbu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizlazi da je na zahtjev zainteresovanog lica od 19.6.2024. godine, za izdavanje ekološke dozvole za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi, Šipovo, na zemljištu označenom kao k.č. br. 618 k.o. [...], opština Šipovo, instalisane snage 0.6 MW (u daljem tekstu: predmetni projekat), uz koji zahtjev je priložena odgovarajuća dokumentacija, tuženi rješenjem broj: 15.4.1-96-102/24 od 19.3.2025. godine, zainteresovanom licu izdao ekološku dozvolu za izgradnju predmetnog projekta, uz obrazloženje da su ispunjeni uslovi za izdavanje ekološke dozvole, propisani relevantnim odredbama Zakona o zaštiti životne sredine, koje rješenje je po tužbi tužilaca: Udruženje za „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka, K. K. iz Šipova, Fondacije Atelje za društvene promjene-ACT Sarajevo, opštine Šipovo i Inicijativnog odbora „Ne damo Plivu i Janj“ iz Šipova u upravnom sporu poništeno presudom ovog suda broj: 11 0 U 038555 25 U od 23.7.2025. godine i predmet vraćen tuženom na ponovno postupanje i odlučivanje; da je u ponovnom postupku i u izvršenju prethodno navedene presude ovog suda, tuženi postupajući po primjedbama i pravnom shvatanju iz navedene presude ovog suda, razmatrajući ponovo podneseni zahtjev zainteresovanog lica za izdavanje ekološke dozvole za predmetni projekat i dokaze koji su priloženi uz zahtjev, kao i dopunu dokaza uz zahtjev, te nakon pribavljanja Izjašnjenja pravnog lica „Radis“ d.o.o. Istočno Sarajevo od avgusta 2025. godine, osporenim aktom odlučio na način kao i u ranijem rješenju od 19.3.2025. godine, tako što je zainteresovanom licu izdao ekološku dozvolu za predmetni projekat, uz navođenje svih obaveza, mjera, zaštite i drugih mjera koje zainteresovano lice mora preduzimati u toku izgradnje predmetnog projekta, korištenja projekta i nakon prestanka radova i sve to na osnovu odredbi člana 85. i 90. Zakona o zaštiti životne sredine, zaključujući da su ispunjeni uslovi za izdavanje ekološke dozvole, koja je izdata na period od pet godina, u skladu sa odredbom člana 90. stav 7. i 94. stav 1. i 2. Zakona o zaštiti životne sredine, a koje rješenje je u skladu sa članom 90. navedenog zakona dostavljeno, osim strankama i Republičkoj upravi za inspekcijske poslove i Odjeljenju za budžet, finansije, upravljanje razvojem i privredu opštine Šipovo, te objavljeno na internet stranici tuženog, uz konstataciju da će biti objavljeno i u jednom od dnevnih listova.

Osporeni akt nije pravilan, ni zakonit.

Odredbom člana 85. stav 1. Zakona o zaštiti životne sredine („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 71/2012, 79/2015 i 70/2020, u daljem tekstu: ZZŽS), propisano je da zahtjev za izdavanje ekološke dozvole odgovorno lice podnosi nadležnom organu u pisanoj formi; stavom 2.

istog člana propisano je da zahtjev za izdavanje ekološke dozvole sadrži podatke o: a) o odgovornom licu (naziv, sjedište broj telefona, mejl adresa), b) vrsti postrojenja (tačan naziv postrojenja sa podacima o kapacitetu, veličini i/ili površini, u skladu sa propisom iz člana 81. stav 1. ovog zakona i v) lokaciji na kojoj se postrojenje nalazi (naziv jedinice lokalne samouprave gdje se nalazi lokacija postrojenja, uključujući podatke o katastarskoj opštini); stavom 3. istog člana propisano je da se uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole iz stava 1. ovog člana prilažu dokazi koji obavezno sadrže: a) opis postrojenja i aktivnosti, uključujući detaljan opis proizvodnog ili radnog procesa, tehnološke i druge karakteristike b) opis osnovnih i pomoćnih sirovina, ostalih supstanci i energije koja se koristi ili koju proizvodi postrojenje, odnosno prikaz vrste i količine potrebne energije i energenata za proizvodni ili radni proces, v) opis stanja lokacije na kojoj se nalazi postrojenje, uključujući i rezultate izvršenih indikativnih mjerenja, koji obuhvataju stepen zagađenosti vazduha, nivo buke, nivo zračenja, kvalitet površinskih voda, nivo podzemnih voda, bonitet i namjenu zemljišta, kao i sadržaj štetnih i otpadnih materija u zemljištu, g) opis prirode i količine predviđenih emisija iz postrojenja u sve dijelove životne sredine (vazduh, voda, zemljište), odnosno prikaz vrste i količine ispuštenih gasova, vode i drugih otpadnih materijala, po tehnološkim cjelinama, uključujući emisije u vazduh, ispuštanje u vodu i zemljište, buku, vibracije, svjetlost, toplotu i zračenja (jonizujuća i nejonizujuća), kao i identifikaciju značajnih uticaja na životnu sredinu i živi svijet u cjelini, kao i zdravlje ljudi za vrijeme izgradnje, redovnog rada postrojenja ili obavljanja djelatnosti, d) opis predloženih mjera, tehnologija i drugih tehnika za sprečavanje, smanjivanje, ublažavanje ili sanaciju štetnih uticaja na životnu sredinu, propisane ovim zakonom i drugim propisima, tretman i upravljanje otpadom i upravljanje nusproizvodima, kao i mjere u slučaju incidentnih situacija, đ) opis ostalih mjera radi usklađivanja sa osnovnim obavezama odgovornog lica, posebno mjera nakon zatvaranja postrojenja, e) opis mjera planiranih za monitoring emisija u životnu sredinu, uključujući granične vrijednosti emisija propisne posebnim propisima, parametre na osnovu kojih se mogu utvrditi štetni uticaji na životnu sredinu i mjesta, način i učestalost mjerenja utvrđenih parametara, ž) opis razmatranih alternativnih rješenja u odnosu na predloženu lokaciju i tehnologiju, kao i razloge zbog kojih se odlučilo za predložena rješenja z) plan upravljanja otpadom izrađen u skladu sa posebnim propisom koji reguliše upravljanje otpadom, i) priloge (lokacijske uslove, rješenje o odobravanju studije uticaja, vodnu saglasnost, izvod iz projektne dokumentacije, sažetak tehnološkog projekta za proizvodna postrojenja, koncesioni ugovor i dr.); stavom 4. ovog člana propisano je da dokazi za izdavanje ekološke dozvole sadrže netehnički rezime podataka navedenih u stavu 1. ovog člana, dok je stavom 5 propisano da dokaze iz stava 1. ovog člana pripremaju ovlašćena pravna lica koja ispunjavaju uslove za obavljanje djelatnosti iz oblasti zaštite životne sredine.

Odredbom člana 90. stav 1. ZZŽS, propisano je da ekološka dozvola sadrži osnovne obaveze odgovornog lica i mjere propisane zakonima čije odredbe se odnose na dato postrojenje, a stavom 2. je propisano da ekološka obaveza posebno sadrži: a) granične vrijednosti emisija za zagađujuće materije zasnovane na važećim propisima ili najboljim raspoloživim tehnikama, b) mjere za zaštitu zemljišta, vazduha, vode, biljnog i životinjskog svijeta, v) mjere za upravljanje otpadom i nusproizvodima koje proizvodi postrojenje, g) uslove za praćenje emisija uz određivanje metodologije i učestalosti mjerenja, d) mjere za dovođenje na minimum prekograničnog zagađenja i đ) mjere za uslove života u vanrednim situacijama, dok je stavom 3. istog člana, propisano da se rješenje o ekološkoj dozvoli dostavlja nadležnoj inspekciji, a ako je za njeno izdavanje nadležno Ministarstvo, i jedinici lokalne samouprave, u roku od 15 dana od dana donošenja rješenja, s tim da ministarstvo obavještava zainteresovanu javnost o donesenom rješenju o ekološkoj dozvoli u jednom od dnevnih listova u Republici, o trošku podnosioca zahtjeva i na svojoj internet-stranici (stav 4.), a jedinica lokalne samouprave obavještava zainteresovanu javnost o donesenom rješenju o ekološkoj dozvoli putem oglasne ploče i na svojoj internet-stranici (stav 5.), te se ekološka dozvola izdaje na period od 5 godina (stav 7.). Navodi tužbe drugotužioca kojima ukazuje da rješenje JU „Vode Srpske“ Bijeljina od 19.2.2025. godine, kao jedan od uslova za dobijanje ekološke dozvole i kojim se korisniku-ovdje zainteresovanom licu izdaje vodna saglasnost na tehničku dokumentaciju za izgradnju predmetnog projekta, nije bilo pravosnažno u vrijeme izdavanja ekološke dozvole, kao i navodi kojima se ukazuje da nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi na predmetnom lokalitetu, što je preduslov za izdavanje vodne saglasnosti, nisu od uticaja na pravilnost i zakonitost osporenog akta, a

iz razloga što su ovi isti navodi u presudi ovog suda od 23.7.2025. godine, ocijenjeni neosnovanim iz razloga koje je sud dao u obrazloženju navedene presude i koji se zbog ekonomičnosti postupka neće ponavljati u ovoj presudi.

Na pravilnost i zakonitost osporenog akta nisu od uticaja ni navodi drugo i trećetužioca da tuženi prilikom odlučivanja o zahtjevu zainteresovanog lica za izdavanje ekološke dozvole nije cijenio prostorno-plansku regulativu za predmetni lokalitet, niti izmjenu ove regulative-prostorni plan Republike Srpske do 2025. godine, da nije cijenio Strategiju integralnog upravljanja vodama Republike Srpske, da je rijeka Pliva prepoznata kao prirodni resurs od izuzetne važnosti, sa bogatom florom i faunom, da je u Izmjenama i dopunama prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, navedeno da pod režim zabrane građenja treba staviti, između ostalog i rijeku Plivu kod Šipova i da je planirano da se ova rijeka stavi pod zaštitu u kategoriji V „zaštićeni prirodni pejzaž” po IUCN klasifikaciji. Ovo iz razloga što je tuženi u ponovnom postupku i nakon pribavljanja Izjašnjenja ovlaštenog pravnog lica „Radis” d.o.o. Istočno Novo Sarajevo iz avgusta 2025. godine, u obrazloženju osporenog akta izjasnio se na sve prethodne prigovore na način da na rijeci Plivi ne postoji režim zabrane građenja, da je na snazi akt-zaključak Vlade Republike Srpske od 1.12.2023. godine kojim je izmijenjena granica zaštićenog pejzaža i kojim je predmetni projekat izuzet iz budućeg zaštićenog pejzaža, da vezano za planiranu zaštitu rijeke Plive po IUCN kategoriji V je utvrđeno da izmjene u dopune prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine predstavljaju strateški prostorno-planski dokument, koji identifikuje potencijalna područja za zaštitu, ali sam po sebi ne proglašava pravnu zaštitu, niti ima dejstvo upravnog akta u pogledu režima zaštite životne sredine, već da sadrži preporuke za buduću zaštitu koje nisu implementirane kroz formalne, upravne ili zakonske mjere, te da u vrijeme donošenja osporenog akta nije donijet ni jedan upravni, niti podzakonski akt nakon tog plana kojim bi se pravno utemeljila IUCN kategoriji V za rijeku Plivu. Dakle, tuženi je u obrazloženju osporenog akta odgovorio na prethodne primjedbe drugotužioca i trećetužioca, koje obrazloženje pravilnim prihvata ovaj sud.

Međutim, u konkretnom slučaju tuženi je odlučujući o zahtjevu zainteresovanog lica za izdavanje ekološke dozvole za predmetni projekat, u ponovnom postupku, postupajući u izvršenju presude ovog suda broj: 11 0 U 038555 25 U od 23.7.2025. godine, nakon pribavljanja Izjašnjenja pravnog lica „Radis” d.o.o. Istočno Novo Sarajevo iz avgusta 2025. godine, vezano za primjedbe tužilaca i primjedbe suda u navedenoj presudi ovog suda donio osporeni akt kojim je zainteresovanom licu izdao ekološku dozvolu za predmetni projekat, navodeći u dispozitivu ovog rješenja mjere koje je zainteresovano lice dužno preduzeti u slučaju prestanka rada i nakon zatvaranja postrojenja, kao i mjere tokom rada projekta, obrazlažući iz kojih razloga zainteresovanom licu nije naloženo da sačini Projekat remedijacije i rekultivacije, a zatim su u obrazloženju osporenog akta navedeni i ostali razlozi koji se odnose na javni interes, režim zabrane građenja, prostorni plan Republike Srpske do 2025. godine i izmjenu ovog plana i druge primjedbe istaknute u tužbama tužilaca i u presudi ovog suda od 23.7.2025. godine.

Tužbama svih tužilaca se osporava pravilnost i zakonitost osporenog akta i ukazuje da je donijet uz povredu odredbe člana 50. Zakona o upravnim sporovima, a iz razloga što tuženi postupajući u ponovnom postupku nije ispoštovao primjedbe suda da se zainteresovanom licu naloži da uradi Projekat remedijacije i rekultivacije, koji projekat nije bio sastavni dio priloga uz Dokaze, pa da zainteresovana javnost nije imala mogućnost da se izjasni na ovaj projekat, zbog čega se postavlja pitanje na koji način će se provesti mjere rekultivacije i sanacije terena u nedostatku projekta remedijacije i rekultivacije, a ovo bez obzira na izvršena indikativna mjerenja buke i analize vode na lokaciji buduće MHE „Jovići” i bez obzira na konstataciju da su svi analizirani parametri u dozvoljenim graničnim vrijednostima, na šta je ukazano u presudi ovog suda od 23.7.2025. godine.

Odredbom člana 50. ZUS je propisano da kad sud poništi osporeni upravni akt ili osporeni i prvostepeni akt, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležni organ je dužan da ga donese bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude. Nadležni organ je pri tome vezan pravnim shvatanjem suda i primjedbama suda u pogledu postupka.

U presudi ovog suda od 23.7.2025. godine, u čijem izvršenju je donijet osporeni akt, je konstatovano da po ocjeni suda tužilac Udruženje Centar za životnu sredinu iz Banjaluke, osnovano ukazuje na sadržaj odredbe člana 16v. ZZŽS i potrebe izrade Projekta remedijacije i rekultivacije u konkretnom slučaju, koji projekat nije sastavni dio priloga uz Dokaze, pa cijeneći obrazloženje ranijeg rješenja tuženog od 19.3.2025. godine i Dokaza dostavljene uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole gdje, je na strani 72. tačka 5.5. navedeno „nakon završetka građevinskih radova obavezno sprovesti mjere rekultivacije“, dok se u tački 5.11. na strani 75. navode mjere nakon zatvaranja i prestanka rada postrojenja: „lokaciju postrojenja vratiti u zadovoljavajuće stanje, ukloniti sav materijal i teren lokacije potpuno rekultivisati (zatravniti, nanijeti sloj humusa i ozeleniti predmetnu površinu), da se postavlja pitanje na koji način će se provesti mjere rekultivacije i sanacije terena u nedostatku Projekta remedijacije i rekultivacije, pa kod navedenog je sud zaključio da okolnost da su u konkretnom slučaju izvršena indikativa mjerenja buke i analize vode na predmetnoj lokaciji i da su svi analizirani parametri u dozvoljenim graničnim vrijednostima, ne oslobađa zainteresovano lice obaveze izrade Projekta remedijacije i rekultivacije, koji projekat nije izrađen i u koji javnost nije mogla izvršiti uvid, čime je postupljeno suprotno odredbama člana 40. i 88. ZZŽS.

Odredbe člana 40. i 88. ZZŽS, propisuju obavezu nadležnog organa da zainteresovanoj javnosti omogućiti uvid u sve informacije koje su relevantne za donošenje odluka iz člana 39. ovog zakona (postupci procjene uticaja projekata na životnu sredinu) i u postupku izdavanja ekološke dozvole).

Dalje, odredbom člana 16v. stav 1. ZZŽS je propisano da izvođenje radova na remedijaciji i rekultivaciji zagađenog zemljišta vrši se prema izrađenom projektu, koji projekat prema stavu 2. ovog člana može da izrađuje pravno lice koje ispunjava uslove za izradu tehničke dokumentacije iz oblasti građenja i uslove za obavljanje djelatnosti iz oblasti zaštite životne sredine, u skladu sa ovim zakonom i zakonom koji reguliše oblast uređenja prostora i građenja.

U konkretnom slučaju tuženi je postupajući po prethodnoj primjedbi suda iz presude od 23.7.2025. godine, i u ponovnom postupku, a kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog akta, zatražio Izjašnjenje pravnog lica „Radis“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo, koji subjekt je u izjašnjenju iz avgusta 2025. godine, zaključio da su primjedbe u ovom dijelu neosnovane, uz pojašnjenje da su Dokazi uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole pripremljeni u skladu sa odredbom člana 85. ZZŽS. Navedeno je da su u toku izrade Dokaza izvršena indikativna mjerenja na predmetnoj lokaciji, koja su uključila mjerenje kvaliteta vode i mjerenje nivoa buke, a rezultati tih mjerenja da su pokazali da se svi mjereni parametri nalaze u dozvoljenim graničnim vrijednostima i da na terenu nije utvrđen nikakav vid zagađenja, a da se Projekat remedijacije i rekultivacije izrađuje samo u slučaju: prethodnog zagađenja, postojanja kontaminiranih zemljišta i prekoračenje zakonskih graničnih vrijednosti emisije ili imisije.

Međutim, dopunjena je tačka 3.2.11. osporenog akta na način što su navedene konkretne mjere u cilju preventivne zaštite prirodnih vrijednosti na predmetnoj lokaciji, pa je tuženi zaključio da ne postoji obaveza za izradu Projekta remedijacije i rekultivacije u konkretnom slučaju.

Ovaj sud nalazi da se prethodni zaključak tuženog ne može prihvatiti u potpunosti kao pravilan i zakonit iz razloga što sve i kada bi se prihvatio pravilnim zaključak tuženog u ovom dijelu utemeljen na dodatnom Izjašnjenje pravnog lica „Radis“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo i propisane konkretne mjere u cilju preventivne zaštite prirodnih vrijednosti na predmetnoj lokaciji, na koji način je osporeni akt u odnosu na ranije poništeno rješenje od 19.3.2025. godine dopunjen, u odnosu na ove mjere zainteresovanoj javnosti nije omogućen uvid, u smislu odrede člana 88. stav 4. ZZŽS, tako da postoji manjkavost osporenog akta čak i u slučaju kada bi ovaj sud prihvatio da on nije iz prethodno navedenog razloga donijet uz povredu odredbe člana 50. ZUS, obzirom da je donijet uz povredu odredbe člana 88. stav 4. ZZŽS.

Dalje, kod utvrđivanja i obrazlaganja postojanja javnog interesa tuženi nije dovoljno jasno obrazložio u čemu se ogleda postojanje javnog interesa za izgradnju predmetnog projekta, obzirom da pozivanje na Zakon o energetici i Zakon o obnovljivim izvorima energije Republike Srpske, sami po sebi ne ukazuju na postojanje javnog interesa, na šta tužbe drugo i treće tužioca osnovano ukazuju. Tuženi u obrazloženju osporenog akta nije doveo u vezu relevantne odredbe prethodnih zakona, sa značajem i uticajem izgradnje predmetnog projekta na lokalno stanovništvo, koje je kako

se u tužbama navodi, jasno iskazalo protivljenje gradnji predmetnog projekta, koji za lokalno stanovništvo, kako to navode u tužbi, ima prije svega ekološki i turistički značaj, pa samo pozivanjem na prethodne zakone, bez dovođenja u vezu istih sa interesom lokalnog stanovništva nije dokazano postojanje javnog interesa za izgradnju predmetnog projekta, na šta tužbe drugo i trećetužioca osnovano ukazuju. osnovano ukazuje.

Nadalje, tužba trećetužioca osnovano ukazuje da se osporeni akt uopšte nije bavio činjenicom kumulativnog efekta koji će predmetni projekat imati sa već izgrađenom MHE „Glavica“, niti se ovom činjenicom bavio nosilac projekta-ovdje zainteresovano lice, koji u zahtjevu za izdavanje ekološke dozvole nije obrazložio kumulativni efekat sa projektima u okolini, obzirom da u Dokazima za izdavanje ekološke dozvole za izgradnju predmetnog projekta, izrađenim od ovlašćenog pravnog lica „Radis“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo, uopšte nije razmotren i obrazložen kumulativni efekat predmetnog projekta sa objektima u okolini, na šta je ovaj tužilac ukazivao i u prvobitnoj podnijetoj tužbi od 17.4.2025. godine, radi poništenja rješenja tuženog od 19.3.2025. godine, a ovaj sud tu činjenicu naveo u presudi od 23.7.2025. godine, na strani 5. obrazloženja presude, što je tuženi previdio u ponovnom postupku, a zbog čega tužba trećetužioca osnovano ukazuje da je osporeni akt utemeljen na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju.

Dakle, iz prethodno navedenog proizlazi da je osporeni akt donijet uz povredu odredbi člana 50. ZUS, člana 88. ZZŽS i članova 8., 10. i 197. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, koje povrede ga čine nepravilnim i nezakonitim.

S obzirom na navedeno, imajući u vidu da sud, u smislu člana 29. stav 1. ZUS zakonitost osporenog akta ispituje na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku, proizlazi da su u postupku donošenja osporenog akta ostvareni razlozi iz člana 10. tačke 2. i 4. ZUS za poništavanje ovog akta, zbog čega se tužbe tužilaca ukazuju osnovanim, pa je s toga iste valjalo uvažiti i osporeni akt poništiti na osnovu ovlašćenja iz člana 31. stav 1. i 2. ovog zakona.

U smislu člana 50. ZUS tuženi je u obavezi da bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana, računajući od prijema ove presude donese novi akt, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka.

Prvo i trećetužilac su u tužbama zahtijevali naknadu troškova upravnog spora na ime takse na tužbu i presudu. Imajući u vidu da su isti uspjeli u ovom upravnom sporu, to im shodno odredbi člana 49. i 49a. ZUS, pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora u traženom iznosu od po 200,00 KM, a u visini sudske takse na tužbu i presudu, koji su im i dosuđeni ovom presudom.

Zahtjev drugotužioca (opština Šipovo) za naknadu troškova upravnog spora koji se odnose na troškove sastava tužbe, uvećane za PDV, u ukupnom iznosu od 1.053,00 KM je odbijen kao neosnovan, a iz razloga što ovi troškovi nisu dokazani, obzirom da je u tužbi naznačeno da drugotužioca zastupa načelnik, kao zakonski zastupnik, a nije priložen dokaz da je tužba sačinjena od strane advokata, u kom slučaju bi ovaj tužilac imao pravo na naknadu potraživanih troškova upravnog spora.

Zapisničar
Marija Uletilović

Sudija
Mira Došenović